

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 193 (XXXVII) — Nr. 782

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 21 august 2025

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 113 din 27 februarie 2025 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 324 alin. (3) și (4) din Codul de procedură penală	2–4
Decizia nr. 119 din 27 februarie 2025 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 192 alin. (1) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice	5–6
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
126. — Ordin al viceprim-ministrului, ministrul afacerilor interne, pentru completarea Ordinului ministrului administrației și internelor nr. 176/2012 privind atribuirea de denumiri onorifice și stabilirea de zile aniversare pentru Ministerul Afacerilor Interne și structuri ale acestuia	7
1.335. — Ordin al ministrului transporturilor și infrastructurii privind modificarea și completarea unor instrucțiuni și reglementări din domeniul feroviar	7–10
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
Decizia nr. 205 din 26 mai 2025 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept).....	11–15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 113

din 27 februarie 2025

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 324 alin. (3) și (4) din Codul de procedură penală

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantei Ministerului Public, procuror Nicoleta-Ecaterina Eucarie.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 324 alin. (3) și (4) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Marius Scutaru în Dosarul nr. 1.434/110/2020/a1.4 al Tribunalului Bacău — Secția penală. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.368D/2020.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantei Ministerului Public, care solicită respingerea, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate. Apreciază că autorul excepției nu formulează veritabile critici de neconstituționalitate, ci este nemulțumit de modul de interpretare și aplicare a dispozițiilor criticate. În acest sens, invocă Decizia nr. 592 din 24 noiembrie 2022.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 11 decembrie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 1.434/110/2020/a1.4, **Tribunalul Bacău — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 324 alin. (3) și (4) din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Marius Scutaru în procedura camerei preliminare.

5. În **motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorul acesteia susține, în prealabil, că, pe fondul caracterului confuz, imprecis și imprevizibil al dispozițiilor art. 324 alin. (3) din Codul de procedură penală, procurorul de caz a delegat efectuarea majorității actelor de urmărire penală organelor de cercetare penală ale poliției judiciare, ceea ce a dus la invocarea încălcării normelor referitoare la competența materială a organelor de urmărire penală. În acest context al cauzei se arată că, de principiu, potrivit art. 55 din Codul de procedură penală, exercitarea atribuțiilor de a efectua urmărirea penală este

facultativă pentru procuror, însă aceasta este obligatorie în cazul infracțiunilor prevăzute de art. 56 alin. (3) lit. a)-e) din același cod, ceea ce înseamnă că, în aceste situații, procurorul are îndatorirea să efectueze personal toate actele de urmărire penală. Chiar dacă există derogări de la această regulă, ele sunt prevăzute în mod expres de lege și sunt justificate de urgența actelor procesuale, care nu suferă amânare, sau de necesitatea efectuării acestora în afara razei de competență teritorială a organului care instrumentează cauza.

6. Autorul excepției consideră că, din analiza coroborată a prevederilor art. 56 alin. (3) lit. e) și ale art. 324 alin. (1) din Codul de procedură penală, precum și ale art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 78/2016 pentru organizarea și funcționarea Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, rezultă că în propria sa cauză urmărirea penală trebuia efectuată în mod obligatoriu de către procuror. Or, contrar acestor norme legale, majoritatea actelor de cercetare penală nu au fost efectuate de procuror, ci de organele de cercetare penală, unele în baza unor ordonanțe de delegare date de procuror în temeiul prevederilor art. 324 alin. (3) din Codul de procedură penală, criticate pentru neconstituționalitate.

7. Se susține, prin urmare, că aceste din urmă dispoziții intră într-o evidentă contradicție cu normele imperative ale art. 56 alin. (3) din același cod, fiind astfel lipsite de previzibilitate în procesul de interpretare și aplicare. Ca atare, procurorul, deși este obligat să efectueze, în condițiile prevăzute de lege, actele de cercetare penală, totuși, el poate să delege aceste atribuții prin simple ordonanțe de delegare, lăsând deschisă și posibilitatea unei practici neunitare în materie. Mai mult decât atât, art. 324 alin. (3) din Codul de procedură penală nu stabilește în concret ce acte de urmărire penală pot fi efectuate de organele de cercetare penală în temeiul delegării, limitându-se doar la sintagma „unor acte de urmărire penală”.

8. Strict sub aspectul neconstituționalității art. 324 alin. (3) și (4) din Codul de procedură penală, se arată că acest text contravine, totodată, și art. 16 alin. (1) din Constituție, deoarece pentru același tip de infracțiuni, prevăzute de art. 56 alin. (3) din Codul de procedură penală, procurorul poate delega sau poate efectua el însuși urmărirea penală, cetățenii fiind astfel afectați sub aspectul principiului egalității de șanse.

9. Prin prisma art. 20 din Constituție, care, în caz de neconcordanță față de normele din dreptul intern cu caracter mai puțin favorabil, acordă prioritate reglementărilor internaționale privind drepturile omului, se susține că este încălcat și art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor

omului și a libertăților fundamentale, text care, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, nu poate primi o interpretare restrictivă, în condițiile în care, într-o societate democratică, dreptul la un proces echitabil reprezintă fundamentul principiului preeminenței dreptului.

10. În sfârșit, se susține că dispozițiile legale criticate contrazic atât rolul atribuit Ministerului Public de art. 131 alin. (1) și (2) din Constituție, care nu mai poate reprezenta drepturile și libertățile cetățenilor, cât și principiul legalității, care, potrivit art. 132 alin. (1) din Legea fundamentală, este unul dintre principiile pe baza căruia procurorii își desfășoară activitatea.

11. **Tribunalul Bacău — Secția penală** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Arată că dispoziția de lege criticată are menirea de a facilita efectuarea actelor de urmărire penală, în situații în care, din diferite considerente, care nu sunt precizate expres de legiuitor și care sunt lăsate la aprecierea procurorului, nu poate să efectueze el însuși anumite acte de procedură penală, având posibilitatea de a apela la organele de cercetare penale, care să procedeze la efectuarea acelor acte, în scopul de a duce la bun sfârșit activitatea de cercetare. Susține că nu există discriminare în situația în care procurorul apelează la dispozițiile art. 324 alin. (3) din Codul de procedură penală în cazul în care este vorba despre vreuna dintre infracțiunile prevăzute de art. 56 alin. (3) lit. a)-e) din același act normativ deoarece, și în ipoteza delegării, procurorul își păstrează rolul de conducător și supraveghetor al activității de cercetare penală a poliției judiciare conform normelor de procedură cuprinse în art. 55 alin. (6). Chiar dacă procurorul face uz de aplicarea dispozițiilor referitoare la delegare, aceasta nu exclude respectarea art. 56 alin. (3) din Codul de procedură penală, întrucât actele de urmărire penală, față de care procurorul poate dispune delegarea, fac parte integrantă din întreaga activitate de urmărire penală care rămâne în continuare în competența exclusivă a procurorului.

12. De asemenea, nu se poate identifica vreun motiv de neconstituționalitate din perspectiva art. 20 din Constituție prin raportare la art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, respectiv dreptul la un proces echitabil, întrucât și în ipoteza delegării procurorul își păstrează rolul său de apărător al ordinii de drept și al drepturilor și libertăților cetățenilor, care conduce și supraveghează, cu respectarea principiului legalității și al imparțialității, activitatea de cercetare penală a poliției judiciare. Prin posibilitatea conferită de textul de lege criticat, se dă expresie dreptului la un proces echitabil și dreptului la apărare. Mai mult, persoanele interesate nu sunt împiedicate în niciun fel să își exercite dreptul la apărare în condițiile prevăzute de lege și să sesizeze procurorul care supraveghează urmărirea penală orice neregularități menite să prejudicieze drepturile procesuale. Totodată, în cursul urmăririi penale, avocatul suspectului sau inculpatului are dreptul să asiste la efectuarea oricărui act de urmărire penală, potrivit art. 92 alin. (1) din Codul de procedură penală, cu excepțiile prevăzute de lege.

13. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului

Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

14. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

15. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

16. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl reprezintă dispozițiile art. 324 alin. (3) și (4) din Codul de procedură penală, cu următorul conținut: „(3) *În cazurile în care procurorul efectuează urmărirea penală, poate delega, prin ordonanță, organelor de cercetare penală efectuarea unor acte de urmărire penală.*

(4) *Punerea în mișcare a acțiunii penale, luarea sau propunerea măsurilor restrictive de drepturi și libertăți, încuviințarea de probatorii ori dispunerea celorlalte acte sau măsuri procesuale nu pot forma obiectul delegării prevăzute la alin. (3).”*

17. Autorul excepției susține că textele criticate contravin prevederilor constituționale cuprinse în art. 16 referitor la egalitatea în drepturi, în art. 131 alin. (1) și (2) privind rolul Ministerului Public și în art. 132 alin. (1) referitor la statutul procurorului, precum și în art. 20 referitor la preeminența tratatelor internaționale privind drepturile omului, raportat la prevederile art. 6 referitor la dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

18. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că excepții cu același obiect și cu o motivare identică au fost soluționate prin Decizia nr. 592 din 24 noiembrie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 339 din 21 aprilie 2023, și Decizia nr. 332 din 11 mai 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 667 din 16 august 2017. Cu acele prilejuri, Curtea a respins, ca inadmisibilă, excepția, constatând că autorii acesteia nu au formulat veritabile critici de neconstituționalitate cu privire la dispozițiile art. 324 alin. (3) și (4) din Codul de procedură penală, nemulțumirea lor vizând, în realitate, modul de interpretare și aplicare de către procurori a respectivelor prevederi de lege. Or, Curtea nu este competentă să se pronunțe cu privire la aspectele ce țin de aplicarea legii (Decizia nr. 1.402 din 2 noiembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 823 din 9 decembrie 2010, Decizia nr. 357 din 22 martie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 406 din 9 iunie 2011, Decizia nr. 785 din 17 noiembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 79 din 3 februarie 2016, paragraful 17, Decizia nr. 145 din 17 martie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 437 din 10 iunie 2016, paragraful 19, și Decizia nr. 698 din 29 noiembrie

2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 163 din 6 martie 2017, paragraful 23), acestea urmând a fi soluționate de către instanțele judecătorești. Atât interpretarea conținutului normelor juridice, ca fază indispensabilă procesului de aplicare a legii la situația de fapt dedusă judecății, cât și aprecierea legalității activității desfășurate de organele de urmărire penală sunt, în speță, de competența judecătorului de cameră preliminară. În cazuri similare, Curtea a reținut că a răspunde criticilor autorului excepției într-o astfel de situație ar însemna o ingerință a Curții Constituționale în activitatea de judecată, ceea ce ar contraveni prevederilor art. 126 din Constituție, potrivit cărora justiția se realizează prin Înalta Curte de Casație și Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege.

19. De asemenea, Curtea a constatat că autorii excepției își construiesc argumentația plecând de la compararea mai multor texte cuprinse în Codul de procedură penală, pe care le consideră contradictorii. Se indică în acest sens prevederile art. 56 alin. (3) lit. b) din Codul de procedură penală, potrivit cărora, în cazul infracțiunilor prevăzute la art. 188-191, 257, 277, 279-283 și 289-294 din Codul penal, urmărirea penală se efectuează, în mod obligatoriu, de către procuror, norme pe care le consideră încălcate prin textele de lege criticate, care permit procurorului să delege, prin ordonanță, organelor de cercetare penală efectuarea unor acte de urmărire penală, în cazurile în care acesta efectuează urmărirea penală. Or, neconstituționalitatea unei norme juridice are un caracter intrinsec și autonom, ce rezidă în însuși conținutul său normativ și nu poate fi dedusă prin coroborarea sau compararea mai multor texte cuprinse în același act sau în alte acte normative. În acest sens, Curtea a arătat, în jurisprudența sa, că neconstituționalitatea unei reglementări constituie o stare intrinsecă a acesteia și nu poate fi dedusă pe calea unei interpretări *per a contrario*, operație care presupune a atribui legiuitorului ceea ce acesta nu a prevăzut *in terminis* (Decizia nr. 122 din 16 martie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 367 din 27 aprilie 2004), iar examinarea constituționalității unui text de lege are în vedere compatibilitatea

acestui text cu dispozițiile constituționale, iar nu compararea prevederilor mai multor legi între ele (Decizia nr. 33 din 28 ianuarie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 390 din 5 iunie 2003). Prin urmare, și din această perspectivă, excepția de neconstituționalitate are caracter de inadmisibilitate.

20. Totodată, Curtea a reținut că susținerea autorilor în sensul determinării exacte a actelor de urmărire care pot fi obiect al ordonanței procurorului de delegare a organelor de cercetare penală este în mod vădit eronată, deoarece art. 324 alin. (4) din Codul de procedură penală, de asemenea criticat, menționează expres actele de urmărire care nu pot forma obiectul delegării, astfel că, printr-o simplă interpretare *per a contrario*, coroborată, a celor două alineate criticate, rezultă că celelalte acte de urmărire pot forma obiectul delegării. Întrucât se pretinde o altă redactare normativă a textelor legale atacate, care să cuprindă enumerarea exhaustivă a tuturor celorlalte acte de urmărire penală care pot fi efectuate de organele de cercetare penală în baza delegării dispuse prin ordonanța procurorului, rezultă că se dorește, în realitate, modificarea textului legislativ într-o manieră considerată satisfăcătoare în mod subiectiv, în baza unor interpretări proprii date dispozițiilor art. 324 alin. (3) și (4) din Codul de procedură penală și plecând de la modul în care acestea au fost aplicate în anumite cauze. Or, Curtea nu este în drept să analizeze critici care tind la modificarea textului de lege sau prin care sunt vizate diferite modalități de interpretare și aplicare a acestuia. Pentru această din urmă ipoteză, autorul excepției are la dispoziție alte instrumente juridice de natură procesuală, cum ar fi excepția de necompetență a organelor de urmărire penală, excepție, de altfel, invocată și analizată de către instanța de judecată în faza camerei preliminare și respinsă ca neîntemeiată.

21. Curtea constată că în prezenta cauză sunt formulate critici de neconstituționalitate identice față de aceleași texte legale, astfel că se impune, pentru aceleași rațiuni, menținerea aceleiași soluții de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate.

22. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 324 alin. (3) și (4) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Marius Scutaru în Dosarul nr. 1.434/110/2020/a1.4 al Tribunalului Bacău — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Bacău — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 27 februarie 2025.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 119

din 27 februarie 2025

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 192 alin. (1) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Simina Popescu-Marin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 192 alin. (1) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, excepție ridicată de Gheorghe Sava în Dosarul nr. 3.107/111/2019 al Curții de Apel Oradea — Secția I civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 808D/2021.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent învederează Curții că autorul excepției de neconstituționalitate a decedat și că, în data de 26 februarie 2025, nepoata acestuia, doamna Oana-Maria Floruța, a transmis la registratura Curții Constituționale o cerere prin care solicită introducerea sa în cauză, în calitate de moștenitor al autorului excepției, și solicită continuarea soluționării excepției de neconstituționalitate. Atașat cererii, au fost transmise acte doveditoare, respectiv copii de pe certificatul de deces și testamentul autenticat cu nr. 787 din 4 decembrie 2018, care atestă calitatea sa de legatar universal al defunctului.

4. Având cuvântul cu privire la cererea de introducere în cauză în calitate de moștenitor al autorului excepției, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de admitere a acesteia.

5. Deliberând, Curtea admite cererea și dispune introducerea în cauză aflată pe rolul său a doamnei Oana-Maria Floruța, în calitate de moștenitor al autorului excepției de neconstituționalitate.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate, sens în care arată că, în esență, criticile de neconstituționalitate vizează o omisiune legislativă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

7. Prin Încheierea din 10 februarie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 3.107/111/2019, **Curtea de Apel Oradea — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 192 alin. (1) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice.** Excepția a fost ridicată de Gheorghe Sava într-o cauză având ca obiect soluționarea apelului împotriva unei hotărâri judecătorești prin care a fost respinsă contestația formulată împotriva deciziei de pensionare referitoare la cererea de pensionare anticipată.

8. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține, în esență, că prevederile legale criticate sunt neconstituționale, de vreme ce stagiile realizate în sistemul militar se pot valorifica în sistemul neintegrat în vederea deschiderii drepturilor de pensie pentru limită de vârstă, invaliditate și urmaș, dar nu se pot valorifica la deschiderea drepturilor de pensie anticipată parțială. Astfel, reglementând recunoașterea reciprocă a stagiilor de cotizare, respectiv a vechimii în muncă sau a vechimii în serviciu, între sistemul public de pensii și sistemele proprii de asigurări sociale neintegrate acestuia, în vederea deschiderii drepturilor la pensie pentru limită de vârstă, de invaliditate și de urmaș, prevederile art. 192 alin. (1) din Legea nr. 263/2010 nu cuprind nicio referire la pensia anticipată. Excluderea de la recunoașterea legală a perioadei lucrate în sistemul militar pentru a beneficia de pensie anticipată este discriminatorie. Se arată că, începând cu data de 1 ianuarie 2016, a intrat în vigoare Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare, care, prin art. 26 alin. (2), dispune că între sistemul pensiilor militare de stat și sistemul public de pensii se recunosc reciproc stagiile de cotizare, respectiv vechimea în muncă sau vechimea în serviciu în vederea deschiderii dreptului la pensie în condițiile alin. (1). În aceste condiții, art. 192 alin. (1) din Legea nr. 263/2010 a limitat la anumite categorii de pensionari dreptul de recunoaștere a stagiilor de cotizare între cele două sisteme de pensie, așa încât, prin excluderea persoanelor îndreptățite la pensie anticipată, se încalcă dispozițiile constituționale privind egalitatea în drepturi.

9. **Curtea de Apel Oradea — Secția I civilă** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, legiuitorul fiind liber să stabilească în ce condiții se acordă dreptul la pensie, în funcție de situația concretă a fiecărui titular, iar, câtă vreme prevederile criticate se aplică tuturor persoanelor vizate de domeniul acestora de aplicare, nu se încalcă dispozițiile art. 16 alin. (1) și (2) din Constituție.

10. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 192 alin. (1) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 852 din 20 decembrie 2010, având următorul cuprins: „Între sistemul public de pensii și sistemele

proprii de asigurări sociale neintegrate acestuia se recunosc reciproc stagiile de cotizare, respectiv vechimea în muncă sau vechimea în serviciu, în vederea deschiderii drepturilor la pensie pentru limită de vârstă, de invaliditate și de urmaș.”

14. Curtea observă că Legea nr. 263/2010 a fost abrogată prin Legea nr. 360/2023 privind sistemul public de pensii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1089 din 4 decembrie 2023. Însă, în lumina Deciziei Curții Constituționale nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, potrivit căreia sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare, urmează să fie reținute ca obiect al excepției dispozițiile legale criticate în redactarea care continuă, și după ieșirea lor din vigoare, să producă efecte juridice în cauză în care excepția de neconstituționalitate a fost ridicată.

15. În opinia autorului excepției, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 16 alin. (1) și (2) privind egalitatea în drepturi

16. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile art. 192 alin. (1) din Legea nr. 263/2010 au mai format obiect al controlului de constituționalitate exercitat în raport cu dispozițiile constituționale privind egalitatea în drepturi, iar Curtea Constituțională a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate (a se vedea Decizia nr. 99 din 16 martie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 753 din 18 august 2023).

17. Cu acel prilej, Curtea a observat că soluția legislativă instituită prin prevederile legale criticate nu are caracter de noutate, fiind preluată de legiuitor din vechea reglementare, Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, abrogată odată cu intrarea în vigoare a Legii nr. 263/2010. Potrivit art. 194 alin. (1) din Legea nr. 19/2000, așa cum a fost acesta modificat prin Legea nr. 338/2002 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 49/2001 pentru modificarea și completarea Legii nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, *„Între sistemul public și celelalte sisteme proprii de asigurări sociale, neintegrate până la data intrării în vigoare a prezentei legi, inclusiv sistemul pensiilor militare, se recunosc reciproc stagiile de cotizare, respectiv vechimea în muncă sau vechimea în serviciu, în vederea deschiderii drepturilor la pensie pentru limită de vârstă, de invaliditate și de urmaș, precum și a altor drepturi de asigurări sociale prevăzute de prezenta lege”*.

22. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Gheorghe Sava în Dosarul nr. 3.107/111/2019 al Curții de Apel Oradea — Secția I civilă și constată că dispozițiile art. 192 alin. (1) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Oradea — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 27 februarie 2025.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

MARIAN ENACHE

18. Analizând conformitatea prevederilor art. 194 alin. (1) din Legea nr. 19/2000 cu Legea fundamentală, Curtea a reținut că prin art. 50 din Legea nr. 19/2000 a fost reglementat dreptul la pensie anticipată, drept care, privit în ansamblul reglementării sistemului public de pensii, are un caracter de excepție, incluzând reguli speciale potrivit cărora pot fi pensionate și persoanele care nu au împlinit vârsta standard de pensionare, dar au realizat și au depășit stagiul complet de cotizare, reducerea vârstei operând în raport cu perioada de depășire a stagiului complet de cotizare. Situația deosebită a persoanelor care solicită acordarea pensiei anticipate a îndreptățit legiuitorul să stabilească pentru acestea anumite condiții și criterii derogatorii, cum sunt și cele referitoare la includerea în stagiul de cotizare a perioadelor asimilate ori a celor care constituie vechime în muncă ori în funcție în alte sisteme de asigurări sociale. Astfel, tratamentul juridic diferențiat instituit este justificat de situația diferită în care se găsesc persoanele care nu îndeplinesc condițiile prevăzute de lege cu privire la stagiul de cotizare în cadrul sistemului public de pensii în raport cu cele care îndeplinesc aceste condiții (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 683 din 12 iunie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 559 din 24 iulie 2008).

19. De asemenea, Curtea a reținut, în esență, că asigurații care nu au stagiul complet de cotizare în sistemul public, dar au realizat stagii de cotizare, respectiv vechime în serviciu în alte sisteme de pensii și asigurări sociale, sunt într-o situație diferită față de cei care au realizat stagiul de cotizare complet în sistemul public de pensii și, în consecință, și tratamentul juridic este diferit, fără ca prin aceasta să se instituie vreo discriminare (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 116 din 24 februarie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 228 din 18 martie 2005, și Decizia nr. 461 din 22 aprilie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 370 din 15 mai 2008).

20. În consecință, instanța de contencios constituțional a precizat că, în virtutea marjei sale de apreciere în configurarea dreptului la pensie prevăzut de art. 47 alin. (2) din Constituție, legiuitorul a prevăzut un regim juridic diferit pentru acordarea dreptului de pensionare anticipată, drept care are un caracter de excepție față de dreptul la pensie pentru limită de vârstă, iar această opțiune legislativă nu conduce la încălcarea principiului egalității în drepturi.

21. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în jurisprudența instanței de contencios constituțional anterioare își păstrează în mod corespunzător valabilitatea și în prezenta cauză.

Magistrat-asistent,
Simina Popescu-Marin

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE

ORDIN

**pentru completarea Ordinului ministrului administrației
și internelor nr. 176/2012 privind atribuirea de denumiri
onorifice și stabilirea de zile aniversare
pentru Ministerul Afacerilor Interne și structuri ale acestuia**

În temeiul prevederilor art. 7 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Interne, aprobată cu modificări prin Legea nr. 15/2008, cu modificările și completările ulterioare,

viceprim-ministrul, ministrul afacerilor interne, emite următorul ordin:

Art. I. — Ordinul ministrului administrației și internelor nr. 176/2012 privind atribuirea de denumiri onorifice și stabilirea de zile aniversare pentru Ministerul Afacerilor Interne și structuri ale acestuia, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 507 din 24 iulie 2012, cu modificările și completările ulterioare, se completează după cum urmează:

— **La articolul 2 alineatul (1), după punctul 47 se introduce un nou punct, punctul 48, cu următorul cuprins:**

„48. Ziua Direcției medicale din Ministerul Afacerilor Interne în data de 25 august”.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Viceprim-ministru, ministrul afacerilor interne,
Marian-Cătălin Predoiu

București, 18 august 2025.
Nr. 126.

MINISTERUL TRANSPORTURILOR ȘI INFRASTRUCTURII

ORDIN

privind modificarea și completarea unor instrucțiuni și reglementări din domeniul feroviar

Având în vedere prevederile:

— art. 16 alin. (2) lit. i) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 73/2019 privind siguranța feroviară;

— art. 1 alin. (6) din Ordonanța Guvernului nr. 14/2023 privind reorganizarea unor instituții publice din domeniul feroviar în subordinea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii;

— art. 1 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 309/2023 privind organizarea și funcționarea Autorității de Siguranță Feroviară Române — ASFR;

— art. 2 lit. gg), hh) și nn) din anexa la Hotărârea Guvernului nr. 309/2023 privind organizarea și funcționarea Autorității de Siguranță Feroviară Române — ASFR,

în temeiul prevederilor art. 9 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 370/2021 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul transporturilor și infrastructurii emite următorul ordin:

Art. I. — Ordinul ministrului lucrărilor publice, transporturilor și locuinței nr. 1.186/2001 pentru aprobarea Regulamentului de exploatare tehnică feroviară nr. 002, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 681 din 29 octombrie 2001, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 4 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 4. — Compania Națională de Căi Ferate «C.F.R.» — S.A., gestionarii de infrastructură feroviară neinteroperabilă, operatorii de transport feroviar, operatorii care efectuează numai activități de manevră feroviară, entitățile responsabile cu întreținerea vehiculelor feroviare, agenții economici care desfășoară operațiuni de transport feroviar și/sau care dețin vehicule feroviare, furnizorii feroviari autorizați în activitățile de construire, modernizare, reparare, întreținere și verificare tehnică a elementelor infrastructurii feroviare și a materialului

rulant, precum și Autoritatea de Siguranță Feroviară Română — ASFR și Autoritatea Feroviară Română — AFER vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.”

2. Articolul 6 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 6. — Modificări și/sau completări privind prevederile Regulamentului de exploatare tehnică feroviară nr. 002 se fac numai prin ordin al ministrului transporturilor și infrastructurii.”

3. Anexa se modifică după cum urmează:

a) Articolul 8 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 8. — Autorizarea punerii în funcțiune a subsistemelor de energie, infrastructură și control-comandă și semnalizare terestre, care sunt amplasate sau exploatate pe teritoriul României, se face de către Autoritatea de Siguranță Feroviară Română — ASFR.”

b) Articolul 9 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 9. — Stațiile de cale ferată trebuie să dețină autorizație de funcționare din punct de vedere tehnic, acordată de către ASFR.”

c) Articolul 10 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 10. — Vehiculele feroviare sunt introduse pe piață, în vederea utilizării pe infrastructura feroviară publică sau privată, numai în baza autorizației de introducere pe piață eliberate de entitatea de autorizare și în baza existenței înregistrării valide a numărului european al vehiculului realizate de către o entitate de înregistrare în Registrul european al vehiculelor (EVR) sau, după caz, de Autoritatea Feroviară Română — AFER în Registrul național al vehiculelor (NVR).”

d) La articolul 15, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 15. — (1) Personalul de specialitate care asigură pregătirea salariaților cu responsabilități în siguranța circulației din domeniul transportului feroviar/cu metroul, prin cursuri de formare-calificare profesională/specializare/perfecționare, formare profesională continuă, precum și cel care participă în comisii de autorizare și de evaluare a competențelor profesionale trebuie să fie atestat profesional de către ASFR.”

e) Articolul 19 se abrogă.

Art. II. — La articolul 33 din anexa la Ordinul ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului nr. 1.815/2005 pentru aprobarea Regulamentului de remorcă și frânare nr. 006, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1043 și 1043 bis din 24 noiembrie 2005, cu modificările și completările ulterioare, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alin. (4), cu următorul cuprins:

„(4) Se exceptează de la aplicarea prevederilor alin. (2) lit. a) ramele cu compunere fixă, alcătuite din mai multe unități indivizibile, cu cel mult 16 osii (inclusiv), numai cu conductă generală de trecere, cu condiția asigurării procentului de masă frânată prevăzut în livretul de mers pentru trenul în compunerea căruia se introduc aceste rame.”

Art. III. — La articolul 94 din anexa la Ordinul ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului nr. 1.816/2005 privind aprobarea Regulamentului pentru circulația trenurilor și manevra vehiculelor feroviare — nr. 005, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1064 și 1064 bis din 28 noiembrie 2005, după alineatul (6) se introduce un nou alineat, alin. (7), cu următorul cuprins:

„(7) Se exceptează de la aplicarea prevederilor alin. (2) lit. a) ramele cu compunere fixă, alcătuite din mai multe unități indivizibile, cu cel mult 16 osii (inclusiv), numai cu conductă generală de trecere, cu condiția asigurării procentului de masă frânată prevăzut în livretul de mers pentru trenul în compunerea căruia se introduc aceste rame.”

Art. IV. — Anexa la Ordinul ministrului transporturilor, construcțiilor și locuinței nr. 2.229/2006 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru activitatea personalului de locomotivă în transportul feroviar nr. 201, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 23 și 23 bis din 15 ianuarie 2007, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 13 alineatul (1) litera f), a patra liniuță se modifică și va avea următorul cuprins:

„— oprirea motorului diesel/deconectarea locomotivei, coborârea pantografului, cu excepția cazurilor în care în remorcarea trenului de marfă sunt utilizate locomotive ale căror documentații tehnice furnizate de constructor prevăd alte operațiuni de siguranță în vederea asigurării contra pornirii din loc, fără oprirea motorului diesel/deconectarea locomotivei și coborârea pantografului, cu condiția respectării tuturor măsurilor reglementate de constructor pentru respectivul tip de vehicul.”

2. La articolul 31 alineatul (1), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) deconectată de la sursa principală de energie, cu excepția cazurilor în care sunt remizate locomotive sau alte vehicule feroviare ale căror documentații tehnice furnizate de

constructor prevăd alte operațiuni de siguranță în vederea asigurării contra pornirii din loc, fără deconectarea de la sursa principală de energie, cu condiția respectării tuturor măsurilor reglementate de constructor pentru respectivul tip de vehicul;”.

3. La articolul 32, litera e) se modifică și va avea următorul cuprins:

„e) decuplarea sursei principale de energie, prin oprirea motorului la locomotivele și automotoarele cu motoare diesel, respectiv deconectarea întrerupătorului principal, coborârea pantografului și punerea la masă a instalației de înaltă tensiune la locomotivele și ramele electrice, cu excepția locomotivelor sau a altor vehicule feroviare ale căror documentații tehnice furnizate de constructor prevăd alte operațiuni de siguranță în vederea asigurării contra pornirii din loc, fără deconectarea de la sursa principală de energie, cu condiția respectării tuturor măsurilor reglementate de constructor pentru respectivul tip de vehicul;”.

4. La articolul 199, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) În cazul conducerii simplificate, părăsirea locomotivei de către mecanic se poate face numai după ce a oprit motorul diesel al locomotivei, respectiv a deconectat disjunctorul și a coborât pantograful la LE, cu excepția locomotivelor sau a altor vehicule feroviare ale căror documentații tehnice furnizate de constructor prevăd alte operațiuni de siguranță în vederea asigurării contra pornirii din loc, fără deconectarea de la sursa principală de energie, cu condiția respectării tuturor măsurilor reglementate de constructor pentru respectivul tip de vehicul, a asigurat locomotiva contra pornirii din loc și numai după ce a avizat conducătorul de manevră, care va lua loc în cabina de conducere.”

Art. V. — La articolul 33 alineatul (2) din anexa la Ordinul ministrului transporturilor nr. 103/2008 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru admiterea și expedierea transporturilor excepționale pe infrastructura feroviară — nr. 328, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 180 și 180 bis din 10 martie 2008, cu modificările ulterioare, după litera f) se introduce o nouă literă, lit. f¹), cu următorul cuprins:

„f¹) Trenurile de lucru care au în compunere macarale portal, mașini de ciuruit și alte utilaje se pot încrucișa pe linii curente duble sau simple paralele cu trenurile care au în compunerea lor unități de transport intermodal, denumite *UTI*, încărcate pe vagoane de construcție obișnuită — seria R, S — pe 2, 4 sau 6 osii, care nu depășesc înălțimea maximă măsurată de la ciuperca șinei de 4.330 mm și semilățimea maximă de 1.300 mm, pentru care înălțimea platformei acestor vagoane este cuprinsă între 1.130 mm și 1.250 mm, fără modificarea înălțimii maxime a transportului, și care au semilățimea la nivel de platformă de maximum 1.350 mm.

Orice alte transporturi excepționale care nu depășesc dimensiunile menționate anterior și nu depășesc ampatamentul de 17.400 mm vor fi tratate în mod similar.”

Art. VI. — Ordinul ministrului transporturilor, infrastructurii și comunicațiilor nr. 932/2020 privind măsuri pentru aplicarea Regulamentului (UE) 2018/763 al Comisiei din 9 aprilie 2018 de stabilire a modalităților practice pentru emiterea certificatelor unice de siguranță pentru întreprinderile feroviare în temeiul Directivei (UE) 2016/798 a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 653/2007 al Comisiei și a Regulamentului delegat (UE) 2018/762 al Comisiei din 8 martie 2018 de stabilire a unor metode comune de siguranță privind cerințele sistemului de management al siguranței, în temeiul Directivei (UE) 2016/798 a Parlamentului European și a Consiliului, și de abrogare a Regulamentelor (UE) nr. 1.158/2010 și (UE) nr. 1.169/2010 ale Comisiei și eliberarea certificatelor unice de siguranță operatorilor de transport feroviar pentru efectuarea serviciilor de transport feroviar de călători și/sau de marfă pe căile ferate din România, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 361 din 6 mai 2020, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 3 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 3. — (1) Cerințele naționale aplicabile pentru eliberarea, reînnoirea și actualizarea/modificarea certificatelor unice de

siguranță se stabilesc prin decizie a directorului general al ASFR, sunt obligatorii și sunt publicate pe site-ul www.sigurantaferoviara.ro.

(2) În cadrul procesului de eliberare, reînnoire sau actualizare/modificare a certificatelor unice de siguranță, solicitanții utilizează ghidurile pentru solicitanți, elaborate de către ASFR și Agenția Uniunii Europene pentru Căile Ferate pentru acordarea certificatului unic de siguranță, care sunt publicate pe site-urile de internet ale ASFR și Agenției Uniunii Europene pentru Căile Ferate.”

2. La articolul 4, alineatul (4) se abrogă.

3. La articolul 6, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 6. — (1) Pentru a contesta deciziile referitoare la eliberarea, reînnoirea, actualizarea/modificarea, restricționarea sau revocarea certificatelor unice de siguranță, operatorul de transport feroviar poate cere Agenției Uniunii Europene pentru Căile Ferate sau Autorității de Siguranță Feroviară Române, după caz, în termen de o lună de la data primirii notificării, să își revizuiască decizia. În cazul în care revizuirea se face de către Autoritatea de Siguranță Feroviară Română, aceasta confirmă sau revocă decizia negativă în termen de două luni de la data primirii cererii de revizuire, pe bază de tarif, iar rezultatul motivat se notifică operatorului de transport feroviar.”

4. Articolul 9 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 9. — (1) Un operator de transport feroviar din România care efectuează servicii de transport feroviar de marfă are acces pe liniile ferate industriale, inclusiv pe cele de tranzit aferente acestora, fără ca aceste linii să fie înscrise în lista liniilor ferate industriale și/sau fără ca operatorul de transport feroviar să fie evidențiat nominal în autorizația de exploatare a liniei ferate industriale, pentru efectuarea unor activități de manevră feroviară, după cum urmează:

a) în situații de urgență sau cu caracter militar, definite conform legislației naționale în vigoare;

b) cu caracter temporar, până la actualizarea/modificarea listei liniilor ferate industriale și/sau a autorizației de exploatare a liniei ferate industriale, dar nu mai mult de 120 de zile calendaristice de la data la care operatorul de transport feroviar solicită pentru prima dată accesul pe linia ferată industrială; solicitarea de acces se adresează sucursalei regionale CF din cadrul Companiei Naționale de Căi Ferate «CFR» — S.A. pe a cărei rază de activitate se află stația CFR la care este racordată linia ferată industrială și/sau linia ferată industrială de tranzit și poate fi făcută doar pentru liniile ferate industriale care dețin autorizație de exploatare valabilă, conform prevederilor legale în vigoare.

(2) Pentru situația prevăzută la alin. (1) lit. b), anterior solicitării accesului pe linia ferată industrială, operatorul de transport trebuie:

a) să dețină declarația pe propria răspundere a reprezentantului legal al operatorului de transport feroviar din care să reiasă faptul că operatorul de transport feroviar va face

demersurile necesare pentru obținerea în termen de 120 de zile calendaristice de la data semnării declarației a listei actualizate/modificate a liniilor ferate industriale;

b) să dețină declarația(iile) pe propria răspundere din partea deținătorului autorizației de exploatare a liniei ferate industriale și a deținătorului autorizației de exploatare a liniei ferate industriale de tranzit, din care să rezulte atât acordul privind accesul pe linia ferată industrială/linia ferată industrială de tranzit al operatorului de transport feroviar care solicită desfășurarea operațiunilor de transport feroviar, cât și faptul că deținătorul autorizației de exploatare a liniei ferate industriale va face demersurile necesare pentru obținerea în termen de 120 de zile calendaristice de la data semnării declarației a autorizației de exploatare modificate prin introducerea operatorului de transport feroviar în lista persoanelor juridice care efectuează operațiuni de transport feroviar pe respectiva linie ferată industrială;

c) să aibă în cadrul propriului sistem de management al siguranței o procedură proprie pentru accesul pe liniile în cauză și aplicarea unui proces de management al riscului, respectiv deținerea raportului de evaluare a siguranței pentru schimbarea semnificativă de ordin operațional eliberat de către ASFR și declarația prevăzută la art. 16 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 402/2013 al Comisiei din 30 aprilie 2013 privind metoda comună de siguranță pentru evaluarea și aprecierea riscurilor și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 352/2009, în conformitate cu Ordinul ministrului transporturilor nr. 1.501/2014 privind unele măsuri pentru aplicarea Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 402/2013 al Comisiei din 30 aprilie 2013 privind metoda comună de siguranță pentru evaluarea riscurilor și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 352/2009, cu modificările ulterioare, și cu prezentul ordin.”

5. La articolul 10 alineatul (1), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) secțiile de circulație și liniile ferate industriale acceptate operatorului de transport feroviar în cadrul procesului de evaluare pentru eliberarea certificatului unic de siguranță;”

6. La articolul 10, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În cazul solicitării de către operatorul de transport feroviar a modificării, după caz, a listei inițiale de secții de circulație, linii ferate industriale sau vehicule feroviare motoare, după verificarea îndeplinirii cerințelor prevăzute de legislația în vigoare, ASFR va emite listele actualizate/modificate, pe care le va transmite către operatorul de transport feroviar și administratorul/gestionarul de infrastructură feroviară.”

Art. VII. — Anexa la Ordinul ministrului transporturilor și infrastructurii nr. 1.471/2023 privind aprobarea tarifelor pentru prestațiile de activități specifice efectuate de Autoritatea de Siguranță Feroviară Română — ASFR, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 748 din 17 august 2023, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La tabelul nr. 1, numerele curente 16.1 și 16.4 se modifică și vor avea următorul cuprins:

Nr. crt.	Activitatea	Norma de timp (ore)
„16.1.	Evaluarea documentației în vederea autorizării centrului propriu: — pentru un număr de până la 5 funcții inclusiv; — pentru un număr mai mare de 5 funcții	80 120
	[...]	
16.4.	Evaluarea documentației pentru modificarea/vizarea autorizației centrului propriu: — pentru un număr de până la 5 funcții inclusiv; — pentru un număr mai mare de 5 funcții	16 24”

2. La tabelul nr. 1, numerele curente 18.1 și 18.2 se modifică și vor avea următorul cuprins:

Nr. crt.	Activitatea	Norma de timp (ore)
„18.1.	Verificarea documentelor în vederea susținerii examenului pentru obținerea sau, după caz, pentru eliberarea permisului de mecanic de locomotivă	2
18.2.	Examinarea în vederea obținerii permisului de mecanic de locomotivă sau, după caz, emiterea permisului și gestionarea bazei de date aferente RNP pe durata perioadei de valabilitate a permisului (norma de timp/persoană/permis)	6”

3. La tabelul nr. 2, numărul curent 1.1 se modifică și va avea următorul cuprins:

Nr. crt.	Activitatea	Tarif exprimat în euro
„1.1.	Supravegherea prin acțiuni de control de stat, inspecție de stat și audit de siguranță feroviară a administratorului/gestionarilor de infrastructură feroviară (tarif/km secție de circulație aflată în exploatare)	30”

Art. VIII. — La articolul 14 alineatul (3) din anexa la Ordinul ministrului transporturilor și infrastructurii nr. 8/2024 privind aprobarea Regimului de acceptanță a trenurilor de marfă în stațiile de cale ferată care deservește portul maritim Constanța, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 73 din 26 ianuarie 2024, după litera e) se introduce o nouă literă, lit. f), cu următorul cuprins:

„f) cazurile în care trenul este îndrumat pentru încărcare cu produse energetice lichide sau transportă acest tip de produse de la rafinării, combinate chimice, depozite petroliere interne sau terminale portuare, iar beneficiarii transporturilor au solicitat și operatorii de transport feroviar au acceptat staționarea trenului în una dintre stațiile de pe rețeaua feroviară stabilită de către CFR.”

Art. IX. — Pentru aplicarea prevederilor art. II-V, operatorii de transport feroviar și administratorul/gestionarii de infrastructură feroviară identifică toate pericolele care pot fi prevăzute în mod rezonabil în urma procesului iterativ de apreciere a riscurilor, precum și alte elemente necesare, în vederea acoperirii riscurilor în materie de siguranță și a aplicării măsurilor adecvate de control al acestora, așa cum rezultă din evaluarea riscurilor din activitățile specifice proprii și de interfață.

Art. X. — Prevederile prezentului ordin vor fi duse la îndeplinire de către Autoritatea de Siguranță Feroviară Română — ASFR și de către:

a) operatorii economici prevăzuți la art. 4 din Ordinul ministrului lucrărilor publice, transporturilor și locuinței nr. 1.186/2001 pentru aprobarea Regulamentului de exploatare tehnică feroviară nr. 002, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 681 din 29 octombrie 2001, cu modificările și completările ulterioare, în cazul modificărilor prevăzute la art. I;

b) operatorii de transport feroviar, în cazul modificărilor și completărilor prevăzute la art. II, III, V și VI;

c) operatorii economici prevăzuți la art. 2 din Ordinul ministrului transporturilor nr. 103/2008 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru admiterea și expedierea transporturilor excepționale pe infrastructura feroviară — nr. 328, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 180 și 180 bis din 10 martie 2008, cu modificările ulterioare, în cazul completărilor prevăzute la art. IV;

d) operatorii economici prevăzuți la art. 2 din Ordinul ministrului transporturilor și infrastructurii nr. 8/2024 privind aprobarea Regimului de acceptanță a trenurilor de marfă în stațiile de cale ferată care deservește portul maritim Constanța, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 73 din 26 ianuarie 2024, în cazul completării prevăzute la art. VIII.

Art. XI. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul transporturilor și infrastructurii,
Ciprian-Constantin Șerban

București, 14 august 2025.
Nr. 1.335.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 205

din 26 mai 2025

Dosar nr. 139/1/2025

Mariana Constantinescu — vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului

Carmen Elena Popoiag — președintele Secției I civile

Adina Oana Surdu — președintele Secției a II-a civile

Ionel Barbă — pentru președintele Secției de contencios administrativ și fiscal

Adina Georgeta Nicolae — judecător la Secția I civilă

Denisa Livia Bâldean — judecător la Secția I civilă

Adina Georgeta Ponea — judecător la Secția I civilă

Irina Alexandra Boldea — judecător la Secția I civilă

Gheorghe Liviu Zidaru — judecător la Secția I civilă

Marian Budă — judecător la Secția a II-a civilă

Minodora Condoiu — judecător la Secția a II-a civilă

Rodica Zaharia — judecător la Secția a II-a civilă

George Bogdan Florescu — judecător la Secția a II-a civilă

Iulia Craiu — judecător la Secția a II-a civilă

Gabriela Elena Bogasiu — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Ionel Florea — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Carmen Mihaela Voinescu — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Veronica Dumitrache — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Bogdan Cristea — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

chestiuni de drept rămâne în pronunțare asupra sesizării în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

7. Tribunalul Iași — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a dispus, prin Încheierea din 3 decembrie 2024, în Dosarul nr. 2.290/99/2023, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale (*Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024*), în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile prin care să se dea o rezolvare de principiu asupra următoarei chestiuni de drept:

Funcționarii publici din cadrul instituțiilor subordonate Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor, cărora li s-au acordat drepturi salariale inferioare nivelului maxim al salariilor de bază/indemnizațiilor de încadrare menționate pentru funcții similare în anexa la Ordinul ministrului mediului, apelor și pădurilor nr. 1.006 din 29.06.2021, sunt îndreptățiți la plata diferențelor dintre drepturile salariale efectiv acordate și nivelul maxim al salariilor de bază/indemnizațiilor de încadrare menționate pentru funcții similare în anexa la Ordinul ministrului mediului, apelor și pădurilor nr. 1.006 din 29.06.2021?

II. Dispozițiile legale supuse interpretării

8. *Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare (denumită în continuare Legea-cadru nr. 153/2017):*

„Art. 6. — Sistemul de salarizare reglementat prin prezenta lege are la bază următoarele principii:

a) principiul legalității, în sensul că drepturile de natură salarială se stabilesc prin norme juridice de forță legii, cu excepția hotărârilor prevăzute la art. 11 alin. (1), conform principiilor enunțate de art. 120 din Constituția României, republicată, dar cu încadrare între limitele minime și maxime prevăzute prin prezenta lege;

b) principiul nediscriminării, în sensul eliminării oricăror forme de discriminare și instituirii unui tratament egal cu privire la personalul din sectorul bugetar care prestează aceeași activitate și are aceeași vechime în muncă și în funcție;

c) principiul egalității, prin asigurarea de salarii de bază egale pentru muncă cu valoare egală; (...)

Art. 39. — (1) Până la aplicarea integrală a prevederilor prezentei legi, pentru personalul nou-încadrat, pentru personalul numit/încadrat în aceeași instituție/autoritate publică pe funcții de același fel, inclusiv pentru personalul promovat în funcții sau în grade/trepte profesionale, salarizarea se face la nivelul de salarizare pentru funcții similare din cadrul instituției/autorității publice în care

1. Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, investit cu soluționarea Dosarului nr. 139/1/2025, este legal constituit conform dispozițiilor art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă și ale art. 35 alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, aprobat prin Hotărârea Colegiului de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 20/2023, cu modificările și completările ulterioare (*Regulamentul*).

2. Ședința este prezidată de doamna judecător Mariana Constantinescu, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

3. La ședința de judecată participă doamna Maria-Camelia Drăgușin, magistrat-asistent în cadrul Secțiilor Unite, desemnat în temeiul art. 36 din Regulament.

4. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept ia în examinare sesizarea formulată de Tribunalul Iași — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 2.290/99/2023.

5. Magistratul-asistent prezintă referatul cauzei, arătând că la dosar a fost depus raportul întocmit de judecătorii-raportori, care a fost comunicat părților, nefiind formulate puncte de vedere la raport.

6. Constatând că nu sunt chestiuni prealabile, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor

acesta este numit/încadrat sau din instituțiile subordonate acestora, în cazul în care nu există o funcție similară în plată. (...)

(4) În aplicarea prevederilor alin. (1), în cazul instituțiilor sau autorităților publice aflate în subordinea aceluiași ordonator de credite, având același scop, îndeplinind aceleași funcții și atribuții, aflate la același nivel de subordonare din punct de vedere financiar, nivelul salariului de bază/indemnizației de încadrare se va stabili la nivelul maxim aflat în plată din cadrul tuturor acestor instituții sau autorități publice subordonate.”

III. Expunerea succintă a procesului în cadrul căruia s-a invocat chestiunea de drept

9. Reclamantul deține o funcție publică de execuție, respectiv comisar clasa I, grad profesional superior, gradația 5, în cadrul Gărzii Naționale de Mediu — Comisariatul Județean Iași.

10. În data de 29 iunie 2021, ministrul mediului, apelor și pădurilor a emis Ordinul nr. 1.006 privind stabilirea nivelului maxim al salariilor de bază/indemnizațiilor de încadrare pentru fiecare categorie profesională — funcție, grad profesional, gradație, aflat în plată, din cadrul aparatului propriu al Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor și al celorlalte instituții subordonate acestuia, la data de 21.12.2016. În preambul se enunță că această reglementare este consecința punerii în aplicare a unei hotărâri judecătorești definitive, prin care Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor, în calitate de ordonator principal de credite, a fost obligat să stabilească printr-un act administrativ nivelul maxim al salariilor de bază/indemnizației de încadrare pentru fiecare categorie profesională — funcție, grad profesional, gradație, aflat în plată, din administrația publică centrală, conform Deciziei nr. 794/2016 a Curții Constituționale, începând cu data de 21.12.2016.

11. Prin cererea de chemare în judecată înregistrată pe rolul Tribunalului Iași — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal reclamantul a solicitat, în principal, obligarea pârâtei Garda Națională de Mediu — Comisariatul General, în calitate de angajator, la emiterea unei decizii pentru stabilirea salariului de bază, inclusiv a sporului pentru condiții vătămătoare și a indemnizației de hrană, în conformitate cu anexa la Ordinul nr. 1.006 din 29 iunie 2021, la nivelul maxim al salariului de bază aflat în plată pentru funcția de comisar, clasa I, grad profesional superior, gradația 5, începând cu data de 21.12.2016, menționată în cuprinsul acestui ordin, care are aplicabilitate directă, totodată, reclamantul a cerut obligarea pârâtei să calculeze și să plătească diferențele salariale dintre sumele plătite efectiv și cele convenite prin aplicarea evocatului ordin.

12. În susținerea cererii reclamantul invocă principiul nediscriminării, precum și principiul egalității, art. 39 alin. (1) și (4) din Legea-cadru nr. 153/2017 (în interpretarea obligatorie a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unei chestiuni de drept, dată acestor texte normative prin Decizia nr. 8 din 8 februarie 2021), arătând că este salarizat la un nivel inferior altor funcționari publici aflați în situații similare, cu toate că este îndreptățit să obțină drepturi salariale egale cu cele aferente aceluiași funcții din instituția angajatoare, respectiv din instituțiile aflate în subordinea aceluiași ordonator de credite, având același scop, îndeplinind aceleași atribuții și aflate la același nivel de subordonare din punct de vedere financiar, conform nivelului maxim stabilit prin anexa la ordin.

13. Pârâta a depus întâmpinare, prin care a solicitat respingerea cererii, susținând, în esență, că drepturile salariale ale reclamantului au fost corect determinate, prin aplicarea actelor normative cu putere de lege emise în domeniul salarizării din domeniul public. Ordinul nr. 1.006 din 29 iunie 2021 nu are aplicabilitate directă, fiind emis în executarea unor hotărâri judecătorești care nu îl vizează pe reclamant și care reflectă situația particulară a comisarilor din cadrul structurii centrale a Gărzii Naționale de Mediu, în favoarea cărora au fost pronunțate aceste hotărâri; mai mult, existența unor diferențe semnificative în ceea ce privește salarizarea angajaților structurii centrale în raport cu aceia din structurile subordonate trebuie apreciată și în

raport cu cerința legală a desfășurării activității în aceleași condiții, cerință care nu este îndeplinită în cauză, sfera de competență a autorităților și instituțiilor publice fiind diferită, generând astfel atribuții pe linie administrativă diferite.

14. La termenul din 3 decembrie 2024, Tribunalul Iași — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a dispus sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție și suspendarea cauzei.

IV. Motivele reținute de titularul sesizării cu privire la admisibilitatea procedurii

15. Instanța de trimitere a apreciat că sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate a sesizării, în raport cu prevederile art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, act normativ care instituie obligativitatea unei astfel de sesizări atunci când este vorba despre o cauză din categoria celor menționate în cuprinsul art. 1 alin. (1), iar asupra chestiunii de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei aflate pe rol Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

V. Punctul de vedere al completului care a formulat sesizarea cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

16. Tribunalul Iași — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a reținut că Ordinul nr. 1.006 din 29.06.2021 al ministrului mediului, apelor și pădurilor a fost emis pentru punerea în executare a Sentinței civile nr. 592/F din 8.05.2018, pronunțată de Tribunalul Ialomița în Dosarul nr. 1.722/98/2017, rămasă definitivă prin Decizia civilă nr. 5.403 din 16.10.2018, pronunțată de Curtea de Apel București, și a calificat acest ordin ca având natura unui act administrativ unilateral cu caracter individual, care dă naștere unor drepturi concrete exclusiv în favoarea celor care au avut calitatea de reclamant în Dosarul nr. 1.722/98/2017 al Tribunalului Ialomița.

17. În aprecierea instanței de trimitere, funcționarii publici din cadrul instituțiilor subordonate Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor, cărora li s-au acordat drepturi salariale inferioare nivelului maxim al salariilor de bază/indemnizațiilor de încadrare menționate pentru funcții similare în anexa la Ordinul nr. 1.006 din 29.06.2021, nu sunt îndreptățiți la plata diferențelor dintre drepturile salariale efectiv acordate și nivelul maxim al salariilor de bază/indemnizațiilor de încadrare menționate pentru funcții similare în anexa la ordin, în temeiul acestui act administrativ, ci numai în cazul în care se dovedește că situația lor juridică este similară persoanelor pentru care s-a constatat nivelul maxim al salariilor de bază/indemnizațiilor de încadrare. În cazul în care aceste persoane au avut drepturile salariale stabilite prin hotărâri judecătorești, este necesar să se analizeze suplimentar dacă prin aceste hotărâri au fost recunoscute drepturi în baza unor situații de fapt cu aplicabilitate generală sau în baza unor situații de fapt particulare.

VI. Punctele de vedere ale părților cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

18. Reclamantul a precizat că punctul său de vedere este reprezentat de argumentele relevante în cuprinsul cererii de chemare în judecată, iar pârâta și-a completat argumentația din întâmpinare cu precizarea că în urma adoptării Legii nr. 62/2022 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 220/2020 privind aplicarea unor măsuri de protecție socială după 1 ianuarie 2021 în contextul răspândirii coronavirusului SARS-CoV-2, precum și pentru modificarea unor acte normative, a fost emis un nou ordin, respectiv Ordinul nr. 721 din 4.04.2022 al ministrului mediului, apelor și pădurilor privind echivalarea salariilor de bază aferente fiecărei funcții ale personalului din cadrul Gărzii Naționale de Mediu cu salariile de bază ale personalului din cadrul gărzilor forestiere, ordin prin efectul căruia au fost echivalate toate drepturile salariale din cadrul instituției și de care a beneficiat și reclamantul.

VII. Jurisprudența instanțelor naționale în materie

19. Față de conținutul întrebării adresate instanței supreme, s-a considerat că nu este necesară consultarea instanțelor cu privire la chestiunea sesizată.

VIII. Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție în mecanismele de unificare a practicii

20. Decizia nr. 8 din 8 februarie 2021 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 337 din 2 aprilie 2021, prin care s-a stabilit, în interpretarea și aplicarea prevederilor art. 39 alin. (4) raportat la art. 39 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017, că în categoria „personalului numit/încadrat”, la care se referă prevederile art. 39 alin. (4) raportat la art. 39 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017, este inclus și personalul reîncadrat în baza prevederilor art. 36 din Legea-cadru nr. 153/2017.

21. Decizia nr. 31 din 17 mai 2021 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 734 din 27 iulie 2021, prin care s-a stabilit, în interpretarea și aplicarea principiului ierarhizării pe verticală, precum și pe orizontală, în cadrul aceluiasi domeniu, în funcție de complexitatea și importanța activității desfășurate, potrivit prevederilor art. 6 lit. f) din Legea-cadru nr. 153/2017, că în cazul personalului din cadrul Direcției Naționale Anticorupție și Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, care nu are o grilă proprie de salarizare, trimiterea la prevederile nr. crt. 4 lit. B de la cap. I din anexa nr. V la același act normativ vizează aplicarea acestor dispoziții doar în ceea ce privește vechimea în muncă, nu și vechimea în funcție.

22. Decizia nr. 80 din 11 decembrie 2023 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 84 din 30 ianuarie 2024, prin care s-a stabilit, în interpretarea și aplicarea unitară a prevederilor art. 6 lit. b) și c) din Legea-cadru nr. 153/2017, că principiile nediscriminării și egalității pot fi invocate pentru egalizarea la nivel maxim a salariilor de bază, cu luarea în considerare inclusiv a majorărilor recunoscute prin hotărâri judecătorești definitive, sub rezerva ca ele să aibă aplicabilitate generală la nivelul aceleiași categorii profesionale din cadrul aceleiași familii ocupaționale.

23. Decizia nr. 40 din 16 septembrie 2024 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1017 din 11 octombrie 2024, prin care s-a stabilit că, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 39 alin. (1) și (4) raportat la art. 6 lit. a), b) și c) din Legea-cadru nr. 153/2017, la stabilirea nivelului maxim de salarizare aflat în plată pentru funcții similare nu se poate ține seama de drepturile salariale recunoscute altor salariați prin hotărâri judecătorești definitive prin care au fost interpretate și aplicate norme legale cu aplicabilitate generală, dacă respectiva interpretare a fost ulterior invalidată printr-o decizie obligatorie a Înaltei Curți de Casație și Justiție pronunțată în dezlegarea unei chestiuni de drept.

24. Decizia nr. 108 din 9 decembrie 2024 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 47 din 20 ianuarie 2025, prin care a fost respinsă, ca inadmisibilă, sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile privind următoarea chestiune de drept: Dacă în interpretarea dispozițiilor art. 39 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017, raportat și la principiile reglementate de art. 6 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017, dar și la modalitatea de salarizare a funcției publice conform anexei nr. III cap. II pct. II lit. b) din Legea-cadru nr. 153/2017, stabilirea nivelului de salarizare a personalului angajat în cadrul aparatului de specialitate al primarului în funcția de bibliotecar I, gradația 5, se poate realiza la nivelul salariului maxim aflat în plată în alte instituții publice subordonate aceluiasi ordonator de credite, pentru funcții similare din cadrul familiei ocupaționale de funcții bugetare „Cultură”.

IX. Jurisprudența Curții Constituționale

25. În jurisprudența instanței de contencios constituțional a fost identificată, cu valoare relevantă pentru dezlegarea chestiunii de drept sesizate, Decizia nr. 794 din 15 decembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1029 din 21 decembrie 2016, prin care Curtea Constituțională a constatat că dispozițiile art. 31 alin. (12) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare sunt neconstituționale. În considerentele de la paragraful 32 din această decizie s-a reținut textual: „În consecință, ca efect al neconstituționalității art. 31 alin. (12) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 (introdus prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2016), «nivelul maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare», la care se face egalizarea prevăzută de art. 31 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 (introdus prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 20/2016), trebuie să includă și drepturile stabilite sau recunoscute prin hotărâri judecătorești. Așadar, personalul care beneficiază de aceleași condiții trebuie să fie salarizat la nivelul maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare din cadrul aceleiași categorii profesionale și familii ocupaționale, indiferent de instituție sau autoritate publică.”

X. Raportul asupra chestiunii de drept

26. Judecătorii-raportori au apreciat că sesizarea formulată în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile este inadmisibilă, nefiind îndeplinite cumulativ condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

XI. Înalta Curte de Casație și Justiție

27. Temeiul prezentei sesizări îl constituie dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 559 din 14 iunie 2024).

28. Reglementând domeniul de aplicare a evocatului act normativ, în cuprinsul art. 1, legiuitorul delegat menționează că ordonanța de urgență se aplică în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, inclusiv cele privind obligarea la emiterea actelor administrative sau privind anularea actelor administrative emise pentru acest personal sau/și cele privind raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal, precum și în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor la pensie, inclusiv cele rezultate din actualizarea/recalcularea/revizuirea drepturilor la pensie sau/și cele privind alte prestații de asigurări sociale ale personalului plătit din fonduri publice, indiferent de natura și obiectul proceselor, de calitatea părților ori de instanța competentă să le soluționeze.

29. Cu referire la condițiile de admisibilitate a sesizării, potrivit art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, „Dacă în cursul judecății proceselor prevăzute la art. 1, completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, verificând și constatând că asupra unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată”.

30. Se observă că, spre deosebire de condițiile de admisibilitate a sesizării în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile circumscrise prevederilor art. 519 și 520 din Codul de procedură civilă, în procedura specială reglementată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 nu mai este prevăzută condiția noutății chestiunii de drept ce se solicită a fi lămurită, iar titular al sesizării poate fi completul de judecată investit cu soluționarea

cauzei în primă instanță sau în calea de atac, iar nu doar cel învestit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță.

31. Rezultă că dispozițiile ordonanței de urgență se aplică cu prioritate în raport cu cele ale art. 519 și 520 din Codul de procedură civilă, în virtutea principiului *specialia generalibus derogant*, urmând a fi completate cu prevederile dreptului comun în materie. În acest sens, de altfel, printr-o normă de trimitere reprezentată de art. 4 din ordonanța de urgență, se statuează expres: „*Dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență se completează cu cele ale Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu celelalte reglementări aplicabile în materie*”.

32. Astfel fiind, se poate reține că admisibilitatea unei sesizări formulate pe temeiul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, presupune îndeplinirea concomitentă a următoarelor condiții:

a) existența unei cauze aflate în curs de judecată, de natura celor menționate limitativ în cuprinsul art. 1 al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024;

b) completul de judecată care sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție să fi fost legal învestit cu soluționarea cauzei, în primă instanță sau în calea de atac;

c) existența unei chestiuni de drept veritabile, de a cărei lămurire să depindă soluționarea pe fond a cauzei;

d) chestiunea de drept invocată să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare și nici al unei statuări anterioare a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

33. Verificând îndeplinirea condițiilor legale de admisibilitate anterior evocate, se constată că sunt în mod indiscutabil îndeplinite cele referitoare la obiectul cauzei și la stadiul procedurii, întrucât pretențiile deduse judecătii se circumscriu unor drepturi de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, în sensul art. 1 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, iar cauza care a ocazionat sesizarea instanței supreme se află pe rolul Tribunalului Iași — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, care judecă în primul grad de jurisdicție, potrivit art. 95 alin. (1) pct. 4 din Codul de procedură civilă raportat la art. 10 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 coroborat cu dispozițiile Legii-cadru nr. 153/2017.

34. Este, de asemenea, îndeplinită și ultima condiție legală, întrucât, din verificările efectuate, rezultă că Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat asupra problemei supuse dezlegării și aceasta nu formează obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

35. În ceea ce privește condiția existenței unei chestiuni de drept veritabile, susceptibile să dea naștere unor interpretări diferite, care să reclame o rezolvare de principiu, se constată că aceasta nu este îndeplinită în ipoteza prezentei sesizări, pentru considerentele ce urmează.

36. Se reamintește că în preambulul ordonanței legiuitorului delegat menționează că la adoptarea ordonanței de urgență a ținut seama de configurația actuală a mecanismului hotărârii prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept și a urmărit o accentuare a rolului și funcțiilor acestui mecanism, în cazul proceselor vizate de ordonanță, pentru ca încă dintr-o etapă incipientă să se asigure *clarificarea unor chestiuni dificile de drept*.

37. Mai mult decât atât, în măsura în care prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 nu s-a derogat de la art. 519 și următoarele din Codul de procedură civilă, acestea rămân aplicabile ca drept comun în materia sesizării pentru dezlegarea în prealabil a unei chestiuni de drept, astfel cum a fost subliniat anterior (art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024). Or, normele de drept comun în materie impun, în termeni expliciti, condiția existenței unei chestiuni de drept (art. 519 din Codul de procedură civilă).

38. În aceste circumstanțe legislative, înțelesul noțiunii *chestiune de drept* rămâne acela stabilit printr-o bogată jurisprudență obligatorie a instanței supreme, fiind, în esență, circumscriș existenței unei dificultăți insurmontabile de

interpretare a unor texte normative imperfecte, lacunare ori contradictorii, a unor norme care pot astfel primi înțelesuri și aplicări deopotrivă divergente în situații cvasiidentice, susceptibile de a genera, în final, o jurisprudență neunitară; o dificultate veritabilă de înțelegere a normei legale incidente, în măsură să reclame intervenția instanței supreme, cu rol preventiv.

39. Într-o primă concluzie se poate reține că, independent de temeiul sesizării (o normă specială sau normele de drept comun în materie), nu orice chestiune de drept ar putea fi supusă unei interpretări de principiu din partea instanței supreme, prin acest mecanism de unificare jurisprudențială, ci numai aceea care pune în discuție problema precarității textelor de lege incidente în cauză, a caracterului lor dual și complex. În caz contrar, rolul instanței supreme ar deveni unul de soluționare directă și efectivă a cauzei aflate pe rol și ar neutraliza rolul jurisdicțional al instanței de trimitere.

40. Totodată, pentru a se putea considera că suntem în prezența unei veritabile chestiuni de drept, caracterul complex și/sau precar al reglementării unei astfel de chestiuni, de natură a conduce la interpretări diferite, precum și dificultatea completului în a-și însuși o anumită interpretare trebuie să rezulte din încheierea de sesizare, completul de judecată învestit cu soluționarea pricinii fiind ținut, în primul rând, să stabilească dacă este o problemă de interpretare a unui text normativ, care să prezinte dificultate și care implice riscul unor dezlegări diferite.

41. În cadrul prezentei sesizări instanța de trimitere solicită Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept să lămurească dacă un ordin al ministrului mediului, apelor și pădurilor (emis pentru punerea în aplicare a unei hotărâri judecătorești definitive), care printr-o anexă stabilește nivelul maxim al salariilor de bază/indemnizațiilor de încadrare pentru fiecare categorie profesională — funcție, grad profesional, gradație, aflate în plată, din cadrul aparatului propriu al Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor și al celorlalte instituții subordonate acestuia, poate produce efecte și în privința reclamantului, care exercită o funcție publică de execuție în cadrul unei instituții subordonate acestei autorități centrale, și dacă îl îndreptățește pe acesta la recunoașterea nivelului maxim al salariului de bază, al sporului pentru condiții vătămătoare și al indemnizației de hrană, începând cu data menționată în cuprinsul ordinului.

42. Titularul sesizării nu evidențiază o problemă de interpretare a unei norme legale, nu indică textele normative incidente raportului juridic dedus judecătii care ar prezenta dificultăți de interpretare și/sau de aplicare din cauza neclarității, impreciziei ori insuficienței acestora, aspecte care ar putea fi circumscrie sintagmei chestiune de drept, de natură să justifice declanșarea mecanismului hotărârii prealabile. Prin întrebarea formulată sunt reiterate, practic, cererile concrete deduse judecătii de către reclamant, fără nicio referire cu privire la pragul de dificultate a întrebării și la măsura în care acesta depășește obligația instanței de a interpreta și de a aplica legea în cadrul soluționării unui litigiu.

43. În rezolvarea problemei referitoare la dreptul pe care reclamantul pretinde că îl are, acela de a se emite în favoarea sa un act administrativ cu caracter individual, de salarizare la nivelul maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare stabilit pentru funcții similare prin Ordinul ministrului mediului, apelor și pădurilor nr. 1.006 din 29 iunie 2021, instanța de trimitere este chemată să efectueze verificări de fapt în legătură cu încadrarea reclamantului într-o anumită treaptă de salarizare și cu natura hotărârilor judecătorești în considerarea cărora a fost emis acest ordin, dacă ele au vizat situații cu aplicabilitate generală ori situații de fapt particulare ale celor care au avut calitatea de părți în procesul finalizat prin pronunțarea acestor hotărâri. Totodată, apare necesară distincția dintre componentele salariale, stabilirea regulului aplicabil salariului de bază și acela caracteristic sporurilor pe care reclamantul le pretinde.

44. Or, stabilirea faptelor, a regulului juridic aplicabil ordinului dedus judecătii și a efectelor pe care acesta le produce, aplicarea legii incidente, toate aceste chestiuni nu pot fi supuse unei interpretări de principiu realizate de instanța supremă. În

realitate, sesizarea deduce spre dezbatere însuși fondul raportului juridic supus dezlegării jurisdicționale a instanței de trimitere, urmărindu-se o confirmare a soluției care se prefigurează în cauză.

45. Operațiunile de identificare, de interpretare și de aplicare a textelor de lege circumstanțelor particulare ale fiecărei cauze, de realizare a raționamentului judiciar rămân atributul exclusiv al instanței investite cu soluționarea litigiului, ele neputând fi delegate instanței supreme; orice altă abordare are semnificația unei nesocotiri a sensului și a rațiunii mecanismului hotărârii prealabile.

46. Pentru cauza dedusă judecății, Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept al Înaltei Curți de Casație și Justiție a oferit suficiente repere de interpretare a dispozițiilor art. 39 alin. (1) și (4), precum și ale art. 6 din Legea-cadru nr. 153/2017, dispoziții legale care au fundamentat în drept cererea reclamantului și pe care instanța de trimitere este chemată să le aplice, în exercitarea propriei funcții jurisdicționale.

47. Astfel, prin Decizia nr. 80 din 11 decembrie 2023, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a statuat în sensul că principiile nediscriminării și egalității (în considerarea cărora se instituie un tratament egal cu privire la personalul din sectorul bugetar care prestează aceeași activitate și are aceeași vechime în muncă și în funcție, prin asigurarea de salarii de bază egale pentru muncă cu valoare egală) pot fi invocate pentru egalizarea la nivel maxim a salariilor de bază, cu luarea în considerare inclusiv a majorărilor recunoscute prin hotărâri judecătorești definitive, sub rezerva ca ele să aibă aplicabilitate generală la nivelul aceleiași categorii profesionale din cadrul aceleiași familii ocupaționale.

48. Totodată, prin Decizia nr. 40 din 16 septembrie 2024, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a decis, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 39 alin. (1) și (4) raportat la art. 6 lit. a), b) și c) din Legea-cadru nr. 153/2017, că la stabilirea nivelului maxim de salarizare aflat în plată pentru funcții similare nu se poate ține seama de drepturile salariale recunoscute altor salariați prin hotărâri judecătorești definitive prin care au fost interpretate și aplicate norme legale cu aplicabilitate generală, dacă respectiva interpretare a fost ulterior invalidată printr-o decizie obligatorie a Înaltei Curți de Casație și Justiție pronunțată în dezlegarea unei chestiuni de drept.

49. De asemenea, în legătură cu reperul de comparație în vederea egalizării drepturilor salariale, determinat de nivelul unor sporuri recunoscute prin hotărâri judecătorești, este relevantă și Decizia nr. 3 din 29 ianuarie 2024, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, prin care s-a decis în sensul

că, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 25 alin. (1) și art. 6 lit. b) din Legea-cadru nr. 153/2017, principiul nediscriminării nu poate fi invocat pentru acordarea sporurilor prevăzute de art. 4 și 5 din capitolul VIII anexa nr. V a Legii-cadru nr. 153/2017 la nivel maxim, dacă astfel s-ar depăși plafonul de 30% prevăzut de art. 25 din același act normativ.

50. De altfel, încheierea de sesizare pune în evidență, cu suficientă claritate, că instanța de trimitere nu a întâmpinat dificultăți de identificare ori de interpretare a unui sau altuia dintre textele normative aplicabile situației de fapt concrete, eroarea de interpretare vizând, în realitate, art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024. Se consideră obligatorie sesizarea instanței supreme în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, în cazul proceselor menționate în cuprinsul art. 1 din ordonanța de urgență, ori de câte ori asupra unei chestiuni de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

51. O asemenea interpretare nu poate fi primită întrucât, pe de o parte, omite statuările din preambulul acestui act normativ (evocate anterior), iar, pe de altă parte, nu ține seama de acele dispoziții ale art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 care obligă instanța de trimitere, în mod prioritar, să verifice și să constate existența unei chestiuni de drept de care depinde soluționarea cauzei în fond.

52. În consecință, instanțele specializate în soluționarea litigiilor menționate în cuprinsul art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 au obligația de a declanșa mecanismul hotărârii prealabile, prin sesizarea adresată Înaltei Curți de Casație și Justiție în temeiul acestei ordonanțe de urgență, numai în acele situații în care constată că există o chestiune de drept, în accepțiunea care a fost dată acestei noțiuni prin jurisprudența dezvoltată în aplicarea art. 519 și 520 din Codul de procedură civilă, și că aceasta nu a primit o rezolvare de principiu din partea instanței supreme.

53. Pentru considerentele expuse, constatând că nu se verifică cumulativ toate condițiile de admisibilitate a sesizării și astfel mecanismul de unificare a practicii judiciare prin pronunțarea unei hotărâri prealabile care să ofere o dezlegare de principiu nu poate fi activat, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept va respinge prezenta sesizare, ca fiind inadmisibilă.

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Tribunalul Iași — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 2.290/99/2023, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

Funcționarii publici din cadrul instituțiilor subordonate Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor, cărora li s-au acordat drepturi salariale inferioare nivelului maxim al salariilor de bază/indemnizațiilor de încadrare menționate pentru funcții similare în anexa la Ordinul ministrului mediului, apelor și pădurilor nr. 1.006 din 29.06.2021, sunt îndreptățiți la plata diferențelor dintre drepturile salariale efectiv acordate și nivelul maxim al salariilor de bază/indemnizațiilor de încadrare menționate pentru funcții similare în anexa la Ordinul ministrului mediului, apelor și pădurilor nr. 1.006 din 29.06.2021?

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 26 mai 2025.

VICEPREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
MARIANA CONSTANTINESCU

Magistrat-asistent,
Maria-Camelia Drăgușin

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2025 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 11% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	3.080	850	310
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	3.650		340
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	5.480		500
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	1.050		120
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	4.190		385
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	3.895		360
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	1.345		130

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

Pentru comenzi, accesați www.monitoruloficial.ro, Magazin online, Monitorul Oficial — apariții și abonamente.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2025 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual*				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	165	410	980	2.150	665	1.660	4.150	9.960	21.905
ExpertMO	120	300	745	1.780	3.920	1.175	2.930	7.325	17.575	38.660

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual*				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	80	195	490	1.175	2.575	765	1.915	4.780	11.475	25.240
ExpertMO	145	360	900	2.150	4.720	1.425	3.560	8.900	21.355	46.980

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	145 lei/an
--	------------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

* Tarifele anuale se aplică pentru comenzile online efectuate până la 31 ianuarie 2025.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.
Pentru publicări, încărcăți actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

